

فهرست

- ۹ یادداشت نویسنده
- ۱۱ دیباچه
- ۱۵ حصار و سگ‌های پدرم
- ۸۷ مؤخره

دیباچه

شیرزاد حسن یکی از بزرگ‌ترین داستان‌نویسان گُرد است که توانسته حرکتی نو در ادبیات داستانی گُرد به وجود آورد.

او در اواخر دهه‌ی هفتاد و اوایل دهه‌ی هشتاد میلادی با چاپ مجموعه‌داستان تنهایی سبک تازه‌ای در ادبیات گُردی به وجود آورد و از طرف منتقدان و خوانندگان با استقبال زیادی روبه‌رو شد. در ۱۹۸۸ دومین مجموعه‌داستان خود را با نام گل سیاه چاپ کرد. داستان‌های این مجموعه نشان‌دهنده‌ی سیر روبه‌رشد داستان‌نویسی شیرزاد حسن بود. اما حرکت بزرگ شیرزاد حسن در عرصه‌ی رمان‌نویسی گُردی با چاپ رمان حصار و سگ‌های پدرم در ۱۹۹۶ آغاز شد. این رمان از نظر بیشتر منتقدان نقطه‌ی عطفی در ادبیات گُردی به شمار می‌آید. شیرزاد حسن در این رمان با روایت توت‌م و تابو به اصول پدرسالاری از دیدگاه فروید می‌پردازد. پدرکشی تم اصلی این رمان است. در حصار و سگ‌های پدرم روح پدر بر سر شخصیت‌های داستان چنان سنگینی می‌کند که حتا پس از کشته شدنش حضور او را همچنان احساس می‌کنند. از نظر شیرزاد حسن پدر نشانه‌ی کابوس بزرگ قدرت است که همچون سایه‌ای از او جدا نمی‌شود؛ قدرتی که خشونت پدر را نشان می‌دهد. موضوع بسیاری از داستان‌های او کشتن و جامعه‌ی اروس‌گش است. در بسیاری از داستان‌های او روایت زندگی آدم‌های در مانده و ذلیل و تنهای جامعه‌ی گُرد، به ویژه زندگی بیوه‌زنان و پیردختران و پسران ناامید اما عاشق دیده می‌شود.